

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE (WE) nr 266/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 15 lutego 2006 r.

**ustanawiające środki towarzyszące dla krajów objętych Protokołem w sprawie cukru
dotkniętych reformą systemu cukrowego UE**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 179,

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisanej w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r.⁽²⁾ (zwanej dalej umową o partnerstwie AKP-WE), Wspólnota Europejska ma obowiązek wspierania krajów AKP na ich drodze w kierunku ograniczania ubóstwa i zrównoważonego rozwoju i uznaje znaczenie sektorów towarowych i dotyczących ich protokołów.
- (2) Przepisy w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ustanowione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1260/2001⁽³⁾ zostaną zweryfikowane z uwzględnieniem wniosków legislacyjnych przedstawionych Radzie przez Komisję.

- (3) Zgodnie z protokołem w sprawie cukru, dołączonym do załącznika V do umowy o partnerstwie AKP-WE, niektóre kraje AKP polegają na rynku UE w celu eksportu cukru. Reforma znacząco zmieni ich warunki rynkowe.
- (4) Biorąc pod uwagę znaczenie społeczno-gospodarcze i wielofunkcyjną rolę sektora cukru, oraz jego duży stopień uzależnienia od rynku UE, proces dostosowywania krajów objętych protokołem w sprawie cukru do tych nowych warunków rynkowych będzie złożony w przypadku kilku z tych państw.
- (5) W swoim komunikacie skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady: reforma wspólnej polityki rolnej – osiągnięcie trwałego modelu rolnictwa dla Europy – reforma sektora cukru, Komisja zobowiązała się do wspierania procesu dostosowywania krajów objętych protokołem w sprawie cukru i ustanowiła zasady przedstawiania przez nią wniosków dotyczących wsparcia w Dokumencie roboczym służb Komisji w sprawie planu działania dotyczącego środków towarzyszących dla krajów objętych Protokołem w sprawie cukru dotkniętych reformą systemu cukrowego UE. Ten dokument roboczy został omówiony z krajami objętymi protokołem w sprawie cukru.
- (6) Niezbędne jest, aby kraje objęte protokołem w sprawie cukru otrzymały jak najszybciej wsparcie w celu maksymalnego zwiększenia szans na udane dostosowanie do nowych warunków, przy zapewnieniu pełnej komplementarności z już istniejącą pomocą.
- (7) Z tego względu, oprócz pomocy dostarczanej w ramach umowy o partnerstwie AKP-WE, konieczne jest przyznanie krajom objętym protokołem w sprawie cukru dodatkowej pomocy finansowej i technicznej, w tym w miarę potrzeb wsparcia budżetowego, w celu umożliwienia im dostosowania się do nowych warunków rynkowych, oferując szeroki zakres rodzajów wsparcia w celu uwzględnienia zróżnicowanej sytuacji poszczególnych krajów i wewnątrz tych krajów. Wsparcie to musi obejmować zwiększenie konkurencyjności ich sektora trzciny cukrowej, opracowanie alternatywnych rodzajów działalności gospodarczej i uporanie się, przy pomocy odpowiednich środków, z poważnymi, szerszymi skutkami zmniejszenia udziału sektora cukru w ich gospodarkach w wymiarze społecznym, gospodarczym i ochrony środowiska, lub też kombinację kilku z tych rodzajów wsparcia.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2005 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 23 stycznia 2006 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3. Umowa ostatnio zmieniona umową z dnia 25 czerwca 2005 r. (Dz.U. L 287 z 28.10.2005, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

- (8) W związku z tym, że pomoc ta powinna odzwierciedlać szczególne wysiłki w celu dostosowania wymagane w wyniku reformy od każdego z tych dostawców z AKP, powinny zostać ustanowione obiektywne kryteria w celu określenia zakresu takiej pomocy.
- (9) Pomoc taka powinna zostać zapewniona na okres jednego roku, przy czym należy umożliwić kontynuację wsparcia do 2013 r. za pomocą części instrumentu współpracy na rzecz rozwoju i współpracy gospodarczej poświęconej rozwojowi.
- (10) W związku z tym, że cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie towarzyszenie procesowi dostosowywania krajów objętych Protokołem w sprawie cukru dotkniętych reformą systemu cukrowego UE, nie może być w zadowalającym stopniu osiągnięty na poziomie państw członkowskich, a ze względu na skalę i skutki proponowanego działania może być osiągnięty w lepszy sposób na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tego celu.
- (11) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

- Niniejszym ustanawia się system pomocy finansowej i technicznej, w tym w stosownych przypadkach wsparcia budżetowego, w celu wspierania procesu dostosowywania krajów objętych protokołem w sprawie cukru, stających w obliczu nowych warunków na rynku cukru w związku z nadchodzącą reformą wspólnej organizacji rynku cukru.
- Z zastrzeżeniem art. 11 ust. 3, niniejszy system zostaje wdrożony w 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- „kraje objęte protokołem w sprawie cukru” oznaczają kraje AKP wymienione w Załączniku;
- „cukier” oznacza cukier surowy nierafinowany z trzciny cukrowej i cukier biały z trzciny cukrowej.

Artykuł 3

Kwalifikowalność do pomocy i procedura

- Kraje objęte protokołem w sprawie cukru kwalifikują się do pomocy finansowej i technicznej, w tym w stosownych przypadkach do wsparcia budżetowego.
- Pomoc finansowa i techniczna jest przyznawana na wniosek każdego kraju objętego protokołem w sprawie cukru. Wnioski dotyczące pomocy finansowej i technicznej są przedkładane nie później niż dnia 29 kwietnia 2006 r.
- Wnioski opiera się na kompleksowej wieloletniej strategii dostosowywania, zdefiniowanej przez dany kraj zgodnie z art. 4 w konsultacji z wszystkimi zainteresowanymi stronami. Wieloletnia strategia dostosowywania może obejmować realizowane już środki, jak również obecne i przyszłe skutki finansowe zrealizowanych już programów społecznych, pod wyraźnym warunkiem że dane środki i plany społeczne są wyraźnie zgodne z celami określonymi w art. 4 ust. 1.
- Kraje objęte protokołem w sprawie cukru, które przedstawia wniosek, który nie został oparty na kompleksowej wieloletniej strategii dostosowywania, w 2006 r. kwalifikują się wyłącznie do pomocy finansowej i technicznej mającej na celu wsparcie opracowania takiej strategii.

Artykuł 4

Wieloletnia strategia dostosowywania

- Wieloletnia strategia dostosowywania zmierza do jednego lub kilku z następujących celów:
 - wzmocnienia konkurencyjności sektora cukru i trzciny cukrowej, przy czym jest to zrównoważony proces, w szczególności ze względu na zdolność tego sektora do sprostania konkurencji w dłuższym okresie czasu, z uwzględnieniem sytuacji różnych zainteresowanych stron tworzących łańcuch;

b) promowania zróżnicowania gospodarczego w obszarach zależnych od cukru, na przykład poprzez skierowanie obecnej produkcji cukru w stronę produkcji bioetanolu oraz innych zastosowań cukru poza obszarem żywności;

c) przeciwdziałania rozległym skutkom procesu dostosowywania, które mogą być związane z zatrudnieniem i usługami społecznymi, użytkowaniem ziemi i przywracaniem środowiska naturalnego, sektorem energii, badaniami i innowacjami oraz stabilizacją makroekonomiczną, ale nie muszą ograniczać się do tych obszarów.

2. Strategia ma co najmniej definiować realizowane cele, podejście i środki zidentyfikowane dla ich realizacji, odpowiedzialność różnych zainteresowanych stron i plan finansowy wdrożenia strategii.

Strategia ocenia zrównoważenie planu finansowego zgodnie z bieżącymi i przyszłymi warunkami rynkowymi, w wymiarze społecznym i ochrony środowiska naturalnego. Wykazuje ona jego zgodność z ogólnymi strategiami na rzecz rozwoju danego kraju i jego ubóstwa.

3. W ramach wieloletniej strategii określa się szczegółowy plan pomocy na 2006 r. Przy sporządzaniu tego planu należy zwrócić szczególną uwagę na następujące kwestie:

- a) dążenie do optymalizacji kosztów i zrównoważonego wpływu;
- b) jednoznaczne zdefiniowanie i monitoring celów oraz wskaźników realizacji.

Artykuł 5

Środki przyjęte przez Komisję

1. Wieloletnia strategia dostosowywania przyjmowana jest po konsultacji z danym krajem objętym protokołem w sprawie cukru zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7 ust. 2, i zgodnie z art. 4.

2. Specyfika sytuacji każdego z krajów objętych protokołem w sprawie cukru jest uwzględniana w szczególności sposób. W przypadku krajów dotkniętych kryzysem politycznym niezwiązanym z rozwojem sektora cukru Komisja ocenia zasadność dostarczania pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia indywidualnie dla każdego przypadku.

3. Pomoc krajom objętym protokołem w sprawie cukru bez wieloletniej strategii dostosowywania podlega w 2006 r. rocznemu programowi pracy przyjętemu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7 ust. 2.

4. Pomoc zapewniona w ramach niniejszego rozporządzenia stanowi uzupełnienie, ale również dodatek do pomocy zapewnianej w ramach innych instrumentów współpracy na rzecz rozwoju.

Artykuł 6

Wdrożenie środków

Środki finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wdrażane zgodnie z ogólnymi zasadami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ (zwanym dalej rozporządzeniem finansowym). W przypadku procedur zarządzania odnosi się to w szczególności do art. 53 ust. 1 lit. a) i ust. 2 rozporządzenia finansowego oraz do art. 36 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002⁽²⁾ ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia finansowego.

Artykuł 7

Procedura Komitetu

1. Komisja jest wspomagana przez właściwy geograficznie komitet ds. rozwoju (zwany dalej komitetem).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE z uwzględnieniem postanowień jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi 30 dni.

Prawo Parlamentu Europejskiego do regularnego otrzymywania informacji zgodnie z art. 7 ust. 3 tej decyzji musi być w pełni przestrzegane.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 8

Całkowita kwota

Finansowa kwota referencyjna na wdrożenie niniejszego rozporządzenia w roku 2006 wynosi 40 000 000 EUR (zwana dalej całkowitą kwotą).

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1261/2005 (Dz.U. L 201 z 2.8.2005, str. 3).

Artykuł 9

Przydział całkowitej kwoty

1. W ramach całkowitej kwoty dostępnej na okres ważności niniejszego rozporządzenia Komisja ustala maksymalną kwotę dostępną dla każdego kraju objętego protokołem w sprawie cukru na finansowanie działań, o których mowa w art. 3 ust. 3 i art. 4 ust. 3, w zależności od potrzeb każdego kraju związanych w szczególności z wpływem reformy na sektor cukru w danym kraju i znaczeniem sektora cukru dla gospodarki. Pomiar kryteriów przydziału opiera się na danych z lat gospodarskich poprzedzających rok 2004.
2. Dalsze instrukcje dotyczące przydziału całkowitej kwoty krajom objętym protokołem w sprawie cukru określa Komisja, działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7 ust. 2.
3. Finansowa kwota referencyjna dla wdrożenia pomocy finansowej i technicznej, o której mowa w art. 3 ust. 4, która ma na celu przyczynienie się do opracowania wieloletniej strategii, wynosi 300 000 EUR.
4. W ramach całkowitej kwoty orientacyjna kwota 3 % jest wykorzystywana na zasoby ludzkie i materialne niezbędne do skutecznego nadzoru i zarządzania pomocą.

Artykuł 10

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Wszelkie porozumienia wynikające z niniejszego rozporządzenia zawierają postanowienia zapewniające ochronę interesów finansowych Wspólnoty, w szczególności w odniesieniu do oszustw, korupcji i innych nieprawidłowości,

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 15 lutego 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

W imieniu Rady
Przewodniczący
H. WINKLER

zgodnie z rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ i (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽²⁾ i rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽³⁾.

2. Porozumienia wyraźnie uprawnniają Komisję i Trybunał Obrachunkowy do przeprowadzania kontroli dokumentacji lub kontroli na miejscu wszystkich wykonawców lub podwykonawców, którzy otrzymali fundusze wspólnotowe. Wyraźnie upoważniają one również Komisję do przeprowadzania kontroli i inspekcji na miejscu określonych w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96.

3. Wszystkie umowy zawierane w celu wdrożenia pomocy zapewniają Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu prawa wynikające z ust. 2 w czasie realizacji umów i po ich wykonaniu.

Artykuł 11

Okres ważności

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2006 r. Ma ono nadal zastosowanie do aktów prawnych i zobowiązań związanych z wykonywaniem budżetu na 2006 r.
3. W przypadku gdy instrument współpracy na rzecz rozwoju i współpracy gospodarczej nie wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2007 r., okres ważności niniejszego rozporządzenia przedłuża się do daty wejścia w życie tego instrumentu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

Kraje objęte protokołem w sprawie cukru, o których mowa w art. 2

1. Barbados
 2. Belize
 3. Gujana
 4. Jamajka
 5. Saint Kitts i Nevis
 6. Trynidad i Tobago
 7. Fidżi
 8. Republika Kongo
 9. Wybrzeże Kości Słoniowej
 10. Kenia
 11. Madagaskar
 12. Malawi
 13. Mauritius
 14. Mozambik
 15. Suazi
 16. Tanzania
 17. Zambia
 18. Zimbabwe
-